

CIREAȘA

Rolea Nicolae

din ciclul: " versuri pentru Preafrumoasa Doamnă..."

CIREAȘA

E vara pe sfârșite, iubita mea frumoasă
Și vraja urcă-n ramul cu slove altoit.
Hai, scutură-ți rugina și lasă-te aleasă
De liliacul tandru în care-am răsărit !

Tu meriți Universul cu-ntinsul lui albastru
Cu stelele aprinse, cu sori, cu galaxii
Și nu exista-n lume căldura altui astru
Să lumineze-n vrajă întinsele câmpii.

Eu port în ochi înaltul, tu porți-n suflet marea
Și spiritul războinic mi-l culci prin adevăr,
Și-n zborul enigmatic mi-e crisalidă zarea
Din care eu, ca flutur, sosesc la tine-n păr.

Nu te-am văzut vreodată și reciproca-i lege
Și trandafiru-mi zice că, sigur, suntem frați.
Prin roze vine versul cu fluturi să ne lege
Cum leagă soacra mare... pe tinerii-nsurați.

Nu-i vara pe sfârșite, iubita mea frumoasă,
E numai primăvară prin florile ce-mi vin
Și vreau la mine-n suflet, menirea ta o lasă:
Icoană fermecată... la care să mă închin !

Și lasă-mă prin muguri să vin din universuri
Și inima ca tortă prin vremuri să ți-o port.
Oglinda mea suavă, cât mi-aș dori prin versuri
Să-ți fiu la sărbătoare cireșa de pe tort!

26.09.2015